

Uzasadnienie

Projekt planu ochrony rezerwatu przyrody Łęgi Czarnej Strugi, będący przedmiotem niniejszego zarządzenia, stanowi wykonanie upoważnienia Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie zawartego w art. 19 ust. 6 ustawy o ochronie przyrody. Zgodnie z postanowieniami tej regulacji prawnej, regionalny dyrektor ochrony środowiska sporządza dla rezerwatu projekt planu ochrony i ustanawia dla niego plan ochrony w drodze aktu prawa miejscowego w formie zarządzenia.

Projekt zarządzenia został sporządzony z uwzględnieniem rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 12 maja 2005r w sprawie sporządzania projektu planu ochrony dla parku narodowego, rezerwatu przyrody i parku krajobrazowego, dokonywania zmian w tym planie oraz ochrony zasobów, tworów i składników przyrody (Dz. U. Nr 94, poz 794).

W związku z tym, że rezerwat pokrywa się terytorialnie z obszarem Natura 2000 Łęgi Czarnej Strugi PLH140009, uwzględniono w projekcie planu ochrony, stosownie do art. 20 ust 5 ustawy o ochronie przyrody, zakres planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000, o którym mowa w art. 28 tej ustawy.

Na terenie rezerwatu nie wyznacza się miejsc:

- 1) wprowadzania psów;
- 2) w których może być prowadzona działalność wytwórcza, handlowa i rolnicza;
- 3) przeznaczonych dla celów amatorskiego połowu ryb i rybactwa;
- 4) dopuszczonych do wykonywania polowań.

Na terenie rezerwatu nie wyznacza się obszarów i miejsc udostępnionych dla celów sportowych i rekreacyjnych.

W zarządzeniu nie wskazano obszarów, ani miejsc udostępnianych dla badań naukowych. Mając na uwadze dbałość o zachowanie celu ochrony rezerwatu przyrody we właściwym stanie, udostępnianie rezerwatu przyrody w celu prowadzenia badań naukowych może nastąpić po uzyskaniu zezwolenia Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie na podstawie art. 15 ust. 1 pkt 24 i ust. 5 ustawy o ochronie przyrody. Uzyskanie indywidualnej zgody na prowadzenie ww. czynności gwarantuje z jednej strony nadzór nad ich rodzajem i metodyką zabezpieczając z drugiej strony rezerwat przed negatywnym oddziaływaniem realizowanych prac, czy też przed wykonywaniem prac badawczych, których tematyka nie wymaga ingerencji w ekosystem rezerwatu. Szeroki zakres i tematyka badań naukowych sprawia, że pełną kontrolę nad ich wpływem na rezerwat można zachować tylko poprzez rozpatrzenie indywidualnego wniosku. Nie występuje natomiast możliwość

precyzyjnego zdefiniowania w planie ochrony dla wszystkich rodzajów badań jednego sposobu postępowania, który minimalizowałby ich negatywny wpływ na rezerwat.

Obszar rezerwatu w całości stanowią ekosystemy leśne. Pod względem fitosocjologicznym dominują łągi olszowo-jesionowe. Ponadto w rezerwacie występują płaty nawiązujące do grądów, kwaśnych dąbrów i borów świeżych. Stwierdzono tu 4 typy siedliskowe lasu: las mieszany wilgotny (LMW), las mieszany świeży (LMśw), las wilgotny (LW) i ols jesionowy (OLJ). Dominującym typem siedliskowym, jest las wilgotny i ols jesionowy. Pod względem fitosocjologicznym dominującym zespołem jest łąg olszowo jesionowy zajmujący ok. 65% powierzchni rezerwatu. Zaobserwowane na terenie rezerwatu procesy dynamiki roślinności leśnej wskazują, że znacząca część fitocenozy łągowych podlega dość intensywnemu procesowi grądowienia. W południowym skraju obszaru, zespół łągu olszowo-jesionowego przekształca się w kierunku kwaśnej dąbrowy. Spośród procesów mogących mieć wpływ na osiągnięcie celów ochrony rezerwatu należy wymienić rozprzestrzenianie się obcych gatunków zagrażających rodzimym gatunkom. Głównym zdiagnozowanym zagrożeniem oddziałującymi obecnie na walory przyrodnicze rezerwatu, jest ekspansja niecierpka drobnokwiatowego, który szczególnie w oddziałach 85 b i 91 c tworzy duże skupiska o łącznej powierzchni kilkudziesięciu m². Potencjalnymi zagrożeniami dla zachowania właściwego stanu ochrony siedliska przyrodniczego będącego przedmiotem ochrony obszaru Natura 2000, jest obniżanie się poziomu wód gruntowych oraz brak zalewów wodami rzeki Czarnej. Dotychczasowa ochrona bierna pozwoliła zachować ekosystemy leśne w rezerwacie. Jednakże zmiana przebiegu koryta rzeki Czarna powoduje, że stan siedliska 91E0 Łęgi wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe, który jest przedmiotem ochrony obszaru Natura 2000 oceniono jako niezadowalający. Wprawdzie istnieje ciągłość rowów od rzeki Czarna do rezerwatu, które mogą zasilać rezerwat w okresach wylewów, ale ilość dostarczanej wody jest niewystarczająca aby na całej powierzchni rezerwatu zapewnić warunki optymalne do właściwego funkcjonowania tego siedliska. Rezerwat w powiązaniu z rezerwatem Puszcza Słupecka oraz przyległymi kompleksami leśnymi i terenami podmokłymi, ciągnącymi się aż do doliny Bugu, tworzy istotny element korytarza ekologicznego przebiegającego po wschodniej stronie Warszawy od doliny Narwi i Bugu do doliny Wisły powyżej Warszawy. Zgodnie z zarządzeniem powołującym rezerwat celem jego ochrony, jest zachowanie fragmentu naturalnych lasów łągowych charakterystycznych dla Kotliny Warszawskiej. Tak sformułowany cel oddaje zasadniczą ideę ochrony rezerwatu. Głównymi długookresowymi celami ochrony w rezerwacie powinno być utrzymanie obecnej powierzchni siedliska łągów

oraz poprawa ich stanu wraz z dążeniem do osiągnięcia przez nie stanu naturalnego lub jak najbardziej zbliżonego do naturalnego. Wszelkie czynności powinny chronić i wspierać naturalne procesy zachodzących przemian. Niewskazane są jakiegokolwiek radykalne działania prowadzące do powstania konkretnego zbiorowiska lub zaburzenia gospodarki wodnej. W obrębie ekosystemów leśnych, a więc w praktyce w granicach całego rezerwatu, podstawą ochrony powinna być ochrona zachowawcza, polegająca na powstrzymaniu się od wszelkiej ingerencji, z wyjątkiem hamowania ekspansji gatunku obcego jakim jest niecierpek drobnokwiatowy. Ponadto winno się w obrębie całego rezerwatu, a w szczególności wydzieleń położonych wzdłuż szlaków komunikacyjnych, prowadzić systematyczne usuwanie odpadów i śmieci.

Zapisy miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego oraz studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego nie stwarzają zagrożenia dla rezerwatu.

W ramach przeprowadzonych konsultacji społecznych, celem zapewnienia możliwości udziału społeczeństwa na zasadach i w trybie określonym w ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Warszawie:

1) podał do publicznej wiadomości poprzez:

- a) wywieszenie w siedzibie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie i na stronach internetowych Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Warszawie obwieszczenia,
- b) wywieszenie w siedzibie Urzędu Gminy Nieporęt,
- c) wywieszenie w siedzibie Nadleśnictwa Drewnica, w którego zarządzie znajduje się rezerwat,
- d) umieszczenie obwieszczenia na łamach lokalnej gazety, informacji o przystąpieniu do sporządzania projektu planu ochrony.

2) wyłożył projekt zarządzenia w siedzibie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie. O wyłożeniu projektu zarządzenia, Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Warszawie poinformował poprzez:

- a) wywieszenie w siedzibie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie i na stronach internetowych Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Warszawie obwieszczenia,
- b) wywieszenie w siedzibie Urzędu Gminy Nieporęt,

c) wywieszenie w siedzibie Nadleśnictwa Drewnica, w którego zarządzie znajduje się rezerwat,

d) umieszczenie obwieszczenia na łamach lokalnej gazety.

W ramach przeprowadzonego postępowania z udziałem społeczeństwa wnioski i uwagi do wyłożonego projektu planu ochrony wniósł Nadleśniczy Nadleśnictwa Drewnica. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Warszawie po przeanalizowaniu wniesionych uwag ustalił, co następuje:

1) w odniesieniu do uwagi „Załącznik Nr 3 - Zagrożenia Istniejące pkt. 1 - Opis zagrożenia. Uwagi: W lokalizacji obecności gatunku zostało nie właściwie opisane wydzielenie. Oddział 91c stanowi drzewostan LMśw o powierzchni 5,05 ha położony poza rezerwatem. Prawidłowe oznaczenie to oddział 91—c o powierzchni 0,24 ha stanowiący obiekt liniowy którego większa część (około 0,22 ha) wchodzi w skład rezerwatu. Wnioski: Naniesienie poprawnego znaczenia wydzielenia oddziału 91.”

Uwzględniając wniesioną uwagę wprowadzono stosowne poprawki do projektu planu ochrony.

2) w odniesieniu do uwagi „Załącznik Nr 3 - Zagrożenia Istniejące pkt. 2 - sposób eliminacji zagrożenia poprzez Pozostawianie wiatrołomów leżących w poprzek szlaków turystycznych, przeciętych w taki sposób aby uniemożliwiały przejazd pojazdami i jednocześnie nie stanowiły przeszkody dla pieszych, wzdłuż zielonego szlaku biegnącego zachodnią i południową granicą obszaru Natura 2000. Uwagi: szlaki w rejonie rezerwatu wykorzystywane są zarówno przez turystów pieszych jak i rowerowych, do uprawiania sportów biegowych w porze letniej i zimowej. Powalone drzewa w znacznym stopniu utrudniają korzystanie z tych terenów przez lokalną społeczność, co spotka się niewątpliwie z nieprzychylną oceną działań w stosunku do turystów prawidłowo korzystających z aspektów przyrodniczych lasu. Zatarasowane drogi uniemożliwią w razie nagłej potrzeby szybkie dotarcie do powierzchni straży pożarnej, uniemożliwią także ewentualne patrole straży leśnej. Wnioski: Pozostawić pierwszą część eliminacji zagrożeń poprzez utrzymanie odpowiedniego oznakowania granic rezerwatu, informacji o stałym zakazie wstępu do rezerwatu, montaż szlabanów wjazdowych, wzmożone kontrole straży leśnej.”

Uwzględniając wniesioną uwagę wprowadzono stosowne poprawki do projektu planu ochrony.

3) w odniesieniu do uwagi „Załącznik Nr 3 - Zagrożenia Istniejące pkt. 3 - Zaburzone warunki wodne. Uwagi: Opisywany odcinek drogi odchodzącej od drogi wojewódzkiej Nr 632

na północnej granicy rezerwatu, stanowi prawdopodobnie zjazd z drogi wojewódzkiej która w tym miejscu ma szerokość około 28 m. Granice działki ew. Nr 4 Obrębu 0005 Czarna Struga sięgają z każdej strony do 10 m w głąb lasu licząc od krawędzi jezdni. Również rów wzdłuż drogi wojewódzkiej nr 632, opisywany w opracowanym przez Klub Przyrodników projekcie planu ochrony dla rezerwatu, najprawdopodobniej położony jest na terenie działki ewidencyjnej nr 4 i stanowi rów odwadniający drogę. Wnioski: Ze względu na wątpliwości dokładnej lokalizacji przepustu wykreślić stwierdzenie "pod drogą leśną" na określenie "pod drogą"."

Uwzględniając wniesioną uwagę wprowadzono stosowne poprawki do projektu planu ochrony.

4) w odniesieniu do uwagi „Załącznik Nr 6 - Działanie ochronne - Usunięcie niecierpka drobnokwiatowego i kontrola odtwarzania się populacji. Uwagi: W lokalizacji działania ochronnego oraz obszaru wdrażania działań ochronnych zostało nie właściwie opisane wydzielenie. Oddział 91c stanowi drzewostan LMśw o powierzchni 5,05 ha położony poza rezerwatem. Prawidłowe oznaczenie to oddział 91—c o powierzchni 0,24 ha stanowiący obiekt liniowy którego większa część (około 0,22 ha) wchodzi w skład rezerwatu. Brak określenia zasad współpracy podmiotów odpowiedzialnych za wykonanie zadania. Wnioski: Naniesienie poprawnego znaczenia wydzielenia oddziału 91. Określenie kompetencji i zakresów działań podmiotów odpowiedzialnych za wykonanie zadania."

Rola Nadleśniczego w realizacji działań ochronnych wynika wprost z ustawy o lasach i nie ma potrzeby powtarzania jej w planie ochrony rezerwatu. Ustawa o ochronie przyrody dopuszcza poprzez art. 28 ust. 10 pkt 4 wskazywanie w planie zadań ochronnych podmiotów odpowiedzialnych za wykonanie ustalonych działań ochronnych. Nie oznacza to jednak zupełnej swobody w określaniu tej normy prawnej. W aspekcie wykonania planu ochrony rezerwatu przyrody znajdującego się w zarządzie Lasów Państwowych należy wziąć pod uwagę dwie normy prawne, ustawę o ochronie przyrody oraz ustawę o lasach. Szczegółowe zasady działania Lasów Państwowych zostały określone w ustawie o lasach oraz przepisach wykonawczych wydanych do tej ustawy. Państwowe Gospodarstwo Leśne Lasy Państwowe, jako państwowa jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej, reprezentuje Skarb Państwa w zakresie zarządzanego mienia. Stosownie do treści art. 4 ustawy o lasach, Lasy Państwowe zarządzają lasami państwowymi stanowiącymi własność Skarbu Państwa, w tym również rezerwatami przyrody, z wyłączeniem lasów wymienionych w ust. 2 tego artykułu. Wykonując ten zarząd, Lasy Państwowe prowadzą gospodarkę leśną, w ramach

której użytkują lasy, gospodarują gruntami i innymi nieruchomościami oraz ruchomościami związanymi z gospodarką leśną, a także prowadzą ewidencję majątku Skarbu Państwa oraz ustalają jego wartość. Zgodnie z art. 35 ustawy o lasach odpowiedzialnym za stan powierzonego mienia, jest właściwy terytorialnie nadleśniczy, który prowadzi samodzielnie gospodarkę leśną w nadleśnictwie. Aktem prawnym, który reguluje materię prawa leśnego w zakresie rezerwatów przyrody, jest ustawa o ochronie przyrody. Związek tej ustawy z ustawą o lasach i w konsekwencji jej wpływ na przepisy prawa leśnego wynika z zakresu obu regulacji, które częściowo pokrywają się ze sobą. Ustawa o lasach, poprzez art. 7 ust. 2 wskazuje, że w kwestii prowadzenia gospodarki leśnej na terenie rezerwatu przyrody pierwszeństwo będą miały zapisy ustawy o ochronie przyrody. Zgodnie z ustawą o ochronie przyrody dla rezerwatów przyrody sporządza się oraz realizuje plany ochrony i w myśl art. 15 ust. 1 pkt 2 tej ustawy, plan ochrony uchyla obowiązujące w rezerwacie zakazy, w zakresie niezbędnym do wykonania zaplanowanych w nim zadań. Prowadzenie w rezerwacie wszelkiego rodzaju działań podporządkowane będzie pod ten akt prawny i można przyjąć, że realizacja prac leśnych na terenie rezerwatu przyrody jest możliwa, jeżeli nie będzie stało to w sprzeczności z planem ochrony rezerwatu. Ustawa ta wskazuje równolegle poprzez art. 4 ust. 2, że organ administracji publicznej, jakim jest regionalny dyrektor ochrony środowiska, zapewni warunki prawne, organizacyjne i finansowe umożliwiające wykonanie planu ochrony. Należy przy tym zauważyć również to, że art. 54 ustawy o lasach pozwala Lasom Państwowym ubiegać się o przyznanie dotacji celowych na realizację planów ochrony. Styk tych dwóch aktów prawnych sprawia, że realizacja planu ochrony rezerwatu położonego na terenie zarządzanym przez Lasy Państwowe nie może odbyć się bez udziału właściwego terytorialnie nadleśniczego, przy czym ustawa o ochronie przyrody, jak i ustawa o lasach wykorzystuje inne instrumenty prawne dla osiągnięcia celów, którym służą. W tym miejscu należy wskazać, że plan ochrony, akt normatywny niższej rangi niż ustawa, nie reguluje norm ustawowych. Powtórzenie regulacji ustawowych bądź ich modyfikacja czy też uzupełnienie przez plan ochrony byłoby niezgodne z zasadami legislacji. Zarządzenie regionalnego dyrektora ochrony środowiska nie może regulować raz jeszcze tego, co jest już zawarte w obowiązującej ustawie. Zawsze bowiem tego rodzaju powtórzenie, jest normatywnie zbędne, gdyż powtarzany przepis już obowiązuje, jak też jest dezinformujące. Trzeba, bowiem liczyć się z tym, że powtórzony przepis będzie interpretowany w kontekście planu ochrony, w której go powtórzono, co może prowadzić do całkowitej lub częściowej zmiany intencji prawodawcy, a więc do naruszenia wymagania adekwatności. Szczegóły dotyczące

finansowania działań ochronnych i współpracy przy ich wykonywaniu zostaną określone na etapie podpisywania porozumienia pomiędzy Nadleśniczym i Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska w Warszawie;

5) w odniesieniu do uwagi „Załącznik Nr 6 - Działanie ochronne - Patrowanie terenu rezerwatu pod kątem przestrzegania przepisów w zakresie ochrony przyrody. Uwagi: Projektowana w zarządzeniu intensywność zakresu działań ochronnych nakładająca bezwzględny obowiązek patrolowania terenu rezerwatu ze ściśle określoną częstotliwością na okres 20 lat, ogranicza możliwość swobodnej i adekwatnej do zaistniałej sytuacji organizacji czasu pracy służby leśnej w nadleśnictwie. Wnioski: Zastąpić określenie "Nie rzadziej niż raz na tydzień" zapisem "dokonywanie kontroli." Ze względu na posiadanie 7 Rezerwatów Przyrody oraz presji ze strony społeczeństwa na terenie całego nadleśnictwa (szczególnie w pobliżu Warszawy), Nadleśnictwo Drewnica dopuszcza wzmożone kontrole na terenie Rezerwatu Łęgi Czarnej Strugi po zapewnieniu dodatkowych środków na ten cel."

Mając na względzie wniesioną uwagę poprawiono projekt planu ochrony.

Projekt planu ochrony został, zgodnie z art. 19 ust. 2 ustawy o ochronie przyrody, przesłany Radzie Gminy Nieporęt i Radzie Miasta stołecznego Warszawa, celem zaopiniowania. Rada Miasta stołecznego Warszawa pozytywnie zaopiniowała projekt zarządzenia. Rada Gminy Nieporęt nie wydała uchwały w sprawie przedłożonego projektu zarządzenia, stosując tym samym, przewidziany przez ustawę o samorządzie gminnym, tryb milczącego przyjęcia tekstu projektu zarządzenia bez zastrzeżeń.

Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Warszawie przesłał projekt planu ochrony do zaopiniowania Generalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska. Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska opiniując projekt zarządzenia wskazał następujące uwagi:

- 1) Uwaga do ustaleń do studium i miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego „w zarządzeniu w sposób tożsamy potraktowano ustalenia do planów, jak i wskazania do zmian w istniejących dokumentach; jeżeli istniejące plany lub studia wymagają zmian to należy sformułować wskazania do zmian, jeżeli nie to informacja o braku wskazań powinna znaleźć się w uzasadnieniu”

Podział na strefy oraz określone w stosunku do nich wskazania do sposobu zagospodarowania przestrzennego został zredagowany w oparciu o analizę obowiązującego studium oraz miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego. Ocena sposobu zagospodarowania przestrzennego, jaka została przeprowadzona na potrzeby sporządzenia projektu planu ochrony rezerwatu wykazała, że zapisy studium oraz miejscowych planów zagospodarowania

przestrzennego nie będą naruszać aktu prawa miejscowego, jakim jest plan ochrony. Obowiązujące akty zagospodarowania przestrzennego nie zagrażają celowi ochrony rezerwatu i przedmiotom ochrony obszaru Natura 2000. Z tego tytułu nie ma potrzeby wprowadzania w nich zmian i nie umieszczono w projekcie planu ochrony wskazań do realizacji tego typu działania.

- 2) Uwaga do ustaleń do studium i miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego *„zapis powiela przepisy art. 15 ust. 1 pkt 9 ustawy o ochronie przyrody, zgodnie z którym w rezerwatach przyrody zabrania się niszczenia gleby lub zmiany przeznaczenia i użytkowania gruntu. Proponowane zapisy ingerują w kwestie uregulowane przepisami odrębnymi, np. w art. 15 ust. 4 ustawy o ochronie przyrody, zgodnie, z którymi w przypadku braku rozwiązań alternatywnych możliwe jest wydanie zgody na realizację inwestycji liniowej celu publicznego.”*

Określone w projekcie planu ochrony ustalenia do planowania przestrzennego nie są powieleniem art.15 ust.1 ustawy o ochronie przyrody. Regulacja ta określa sposób, w jaki należy konstruować studium czy też miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego, aby ich zapisy nie stanowiły zagrożenia dla rezerwatu. Podstawowym zagrożeniem, zarówno dla rezerwatu, jak i dla obszaru Natura 2000, jest wzrost urbanizacji i związana z tym presja zabudowy na ich obszar. Aby przeciwdziałać powstawaniu tego typu sytuacji, ustawa o ochronie przyrody daje regionalnym dyrektorom ochrony środowiska delegację do tego, aby w planie ochrony rezerwatu identyfikować zagrożenia oraz definiować sposób ich eliminacji. Sposób sformułowania art. 15 ust. 1 ustawy o ochronie przyrody sprawia, że w praktyce, wszystkie zidentyfikowane dla rezerwatu zagrożenia naruszają obowiązujące w nim zakazy. Ponadto należy wskazać to, że czynności nienaruszające art. 15 ust. 1 ustawy o ochronie przyrody mogą, bez żadnych przeszkód, być wykonywane zarówno w samym rezerwacie jak i w jego otoczeniu. Niedopuszczenie planem ochrony realizacji działań, nienaruszających obowiązujących w rezerwacie zakazów, stanowiłoby bezprawną modyfikację ustawowo określonego katalogu zakazów. Tym samym, definiując w planie ochrony wskazania do miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, nie uniknie się sytuacji, w której ustalenia te będą odnosiły się do obowiązujących w rezerwacie zakazów.

- 3) *„Prezentowana mapa odbiega od opublikowanej w serwisie: geoserwis.gdos.gov.pl, w którym granica obszaru Natura 2000 w części północnej i wschodniej nie pokrywa się z granicą rezerwatu, proszę o zweryfikowanie poprawności danych ujętych w treści załącznika.”*

Punktem wyjściowym przy określaniu przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie granicy rezerwatu był akt prawny uznający tę formę ochrony. Rezerwat został uznany zarządzeniem Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego z dnia 15 grudnia 1980 r. w sprawie uznania za rezerwaty przyrody (M.P. Nr 30, poz. 171), zgodnie z którym za rezerwat uznano obszar lasu oznaczony w planie urzędzenia gospodarstwa leśnego na lata 1977-1987 jako oddziały lasu 405 a-d, 406 b1, a2, b2, b3, 412 a1, b1, 413 a1, b1. Granica rezerwatu została określona na mapie planu urzędzenia gospodarstwa leśnego obowiązującego na lata 1977-1987, która była prowadzona w układzie lokalnym i zobrazowane na niej granice wydzieleń leśnych nie były określone współrzędnymi w układzie państwowym. Przeprowadzona na potrzeby niniejszego zarządzenia analiza wykazała, że klasyfikacja gruntów zobrazowana na aktualnie obowiązujących mapach ewidencyjnych odbiega od granic przedstawionych na pierworysie mapy, w oparciu o którą powołano do życia rezerwat. Z tych względów przy ustalaniu granicy rezerwatu, określono przebieg wydzieleń leśnych zgodnych ze stanem na dzień uznania rezerwatu. Następnie granice tych wydzieleń odniesiono do granic działek ewidencyjnych i wydzieleń leśnych wynikających z aktualnie obowiązującego podziału przestrzennego rezerwatu. Na tej podstawie określono współrzędne granicy rezerwatu w układzie państwowym, uwzględniając przy tym to, że przy odnowieniu operatu ewidencji gruntów przeprowadzono nową klasyfikację gruntów, która różni się od klasyfikacji obowiązującej w dniu uznania rezerwatu. W celu określenia współrzędnych punktów załamania granicy rezerwatu obowiązujących na dzień uznania zeskanowano archiwalny pierworys mapy i uzyskane w ten sposób rastry nałożono na aktualną zasadniczą mapę numeryczną. Ze względu na niedokładności archiwalnych map i różnice między tą mapą a aktualną mapą zasadniczą, raster z archiwalnej mapy podzielono na segmenty, przeprowadzono ich kalibrację wybierając dla każdego segmentu kilkanaście punktów jednoznacznie określonych na mapie archiwalnej i numerycznej (najczęściej były to punkty trójgraniczne). W wyniku przeprowadzonej kalibracji określono współrzędne punktów załamania granicy rezerwatu w aktualnie obowiązującym układzie współrzędnych — układ 2000 strefa 7 i na ich podstawie wygenerowano linię przedstawiającą granicę rezerwatu. Ponadto uzyskane dane zostały zweryfikowane w terenie za pomocą GPS. Tak więc przedstawiona w zarządzeniu granica rezerwatu jest zgodna z aktem go uznającym. Zgodnie z ustawą o ochronie przyrody, plan ochrony rezerwatu uwzględnia zakres planu zadań ochronnych obszaru Natura 2000 w części pokrywającej się z tym obszarem. Z tych

względów plan ochrony odnosi się do tej części obszaru Natura 2000, która powierzchniowo pokrywa się z rezerwatem.

- 4) Uwaga do zaplanowanej w planie ochrony eliminacji niecierpka, *„Jaki sens ma tego typu działanie? jest to powszechnie występujący gatunek obcy wobec którego podejmowano już podobne działania bez spodziewanych efektów? Czy gatunek ten występuje wyłącznie w rezerwacie? Jeżeli stwierdzany jest również poza jego granicami to planowany sposób eliminacji wywoła jedynie tymczasowy efekt.”*

W rezerwacie ekspansja niecierpka drobnokwiatowego dopiero się zaczyna i gatunek ten występuje wzdłuż dróg, głównie w jego części północnej i południowo – wschodniej. Z punktu widzenia ochrony rezerwatu, za działanie priorytetowe należy uznać hamowanie sukcesji tego gatunku, poprzez eliminację jego skupisk występujących w postaci kilkunastu płatów o łącznej powierzchni kilkudziesięciu m². W przypadku zaniechania tego działania, prawdopodobnie inwazja gatunku w granicach rezerwatu nie będzie możliwa do powstrzymania w przyszłości. Z tych względów należy podjąć próbę, jak nie całkowitego wyeliminowania, to powstrzymania rozprzestrzeniania się tego gatunku na dalszą część rezerwatu.

Projekt zarządzenia został uzgodniony przez Wojewodę Mazowieckiego.

Ocena Skutków Regulacji (OSR)

1. Cel wprowadzenia zarządzenia.

Celem wprowadzenia zarządzenia jest wypełnienie delegacji ustawowej zawartej w art. 19 ust. 6 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody.

2. Podmioty, na które oddziałuje akt normatywny.

Projekt planu ochrony będzie oddziaływał:

- 1) na Regionalną Dyрекcyję Ochrony Środowiska w Warszawie;
- 2) na właściciela rezerwatu;
- 3) jako powszechnie obowiązujący akt prawa miejscowego na wszystkie podmioty, które znajdują się lub znajdą w zasięgu terytorialnym objętym jego regulacją.

3. Konsultacje.

Projekt zarządzenia jako akt prawa miejscowego podlega:

- 1) na podstawie art. 59 ust. 2 ustawy z dnia 23 stycznia 2009 r. o wojewodzie i administracji rządowej w województwie uzgodnieniu z Wojewodą Mazowieckim;
- 2) na podstawie art. 19 ust. 2 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody zaopiniowaniu przez właściwą miejscowo radę gminy;
- 3) na podstawie art. 19 ust. 1 a ustawy o ochronie przyrody procedurze udziału społeczeństwa przewidzianej przez ustawę z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2013 r. poz. 1235, z późn. zm.).

4. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżet jednostek samorządu terytorialnego.

Wejście w życie przedmiotowego zarządzenia pociągnie za sobą skutki finansowe dla budżetu państwa w wysokości około 290 000 zł w przeciągu 20 lat obowiązywania planu ochrony, które wynikać będą z realizacji działań ochronnych zaprojektowanych w planie ochrony. Mogą być one finansowane w szczególności ze środków pochodzących z:

- 1) budżetu państwa na zasadach ustalonych przez ustawę z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych;
- 2) ubiegania się o pozyskanie środków finansowych z Narodowego lub/i Wojewódzkiego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej.

5. Wpływ regulacji na rynek pracy.

Zapisy w projekcie zarządzenia z uwagi na ograniczony zakres prac jak również realizacja ich na przestrzeni 20 lat nie będą miały znaczącego wpływu na rynek pracy.

6. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw.

Projektowana regulacja nie będzie miała wpływu na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki.

7. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionalny.

Projektowana regulacja nie ma wpływu na sytuację i rozwój regionalny.

8. Ocena pod względem zgodności z prawem Unii Europejskiej.

Regulacja objęta przedmiotowym zarządzeniem jest objęta prawem UE. Zarządzenie swym zakresem obejmuje teren objęty ochroną w ramach sieci Natura 2000 specjalne obszary ochrony siedlisk (S00) na podstawie Dyrektywy Unii Europejskiej 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej flory i fauny.